

Sức ép của Trung Quốc ngày càng gia tăng tại Việt Nam

Minh Hoàng *

Kỹ sư chế tạo máy TP HCM

Sức mạnh đang phát lên và mưu đồ hung hăng của Trung Quốc. Theo báo Economist, ngân sách quốc phòng TQ năm 2008 là 85 tỷ đô la, đứng thứ nhì sau Hoa Kỳ. Với Project 048, TQ đang đóng hàng không mẫu hạm ở đảo Changxinh gần Thượng Hải và sẽ có 2 chiếc hoạt động vào năm 2015. Lực lượng hải quân có khoảng 55 tàu ngầm, 70 khu trục hạm, 50 tàu đổ bộ và 40 tàu chiến ven bờ. TQ đã hoàn thành 2 trong 6 chiếc tàu ngầm nguyên tử lực tối tân, loại Jin-class (094) và trang bị hỏa tiễn JL-2 có tầm xa 7.200km. Trên bộ, TQ trang bị hỏa tiễn nguyên tử di động DF-31 và DF-31A. TQ sắp sử dụng hàng không mẫu hạm NAe Sao Paulo của Brazil để thực tập bay/đáp theo kỹ thuật CATOBAR (phóng khi lên, dùng dây móc khi xuống).

Còn Việt Nam (VN) vừa mua của Nga 6 tàu ngầm Kilo (\$1.8 tỷ đô la) và 8 máy bay Su-30MK2 (\$400 triệu đô la) không kèm vũ khí hay thiết bị kỹ thuật, khác nào chim ưng không móng (máy bay mới của Nga là Su-35), so ra khó thể làm cho TQ ngại ngùng khi tính toán chiến tranh.

Cuối năm 2009, TQ sẽ thao diễn quân sự đại quy mô kéo dài 2 tháng có tên "Tiến Bước-2009", sử dụng quân sĩ của 4 trong tổng số 7 quân đoàn với 50.000 quân thao tập, huy động 60.000 xe, sử dụng vũ khí nặng, tổ chức đánh trận thật, bắn đạn thật, di chuyển trường chinh với 50.000km đường, mỗi tiểu đơn vị di chuyển một tuyến đường dài hơn 2.400km, tiến quân cùng một lúc từ 4 đại bản doanh của 4 tỉnh Thẩm Dương, Lan Châu, Tê Nam và Quảng Châu. Việc thao diễn nhằm phối hợp lục và không quân để đạt 6 chỉ tiêu là kiện toàn chỉ huy, phối hợp binh chủng, sử dụng kỹ thuật điện tử, tấn công, giao chiến, và sử dụng lực lượng đặc nhiệm Jamestown.org

TQ đang trong chiều hướng **chuẩn bị dư luận cho chiến tranh bành trướng** xảy ra trong tương lai. Trong tháng 3/09 vừa qua, quyền sách Trung Quốc bắt cao hứng bán chạy nhất ở TQ với số in 180.000 cuốn bán sạch (và in thêm với số bán hơn nửa triệu) của 5 tác giả Vương Tiểu Đông, Tống Hiểu Quân, Hoàng Kì Tô, Tống Cường và Lưu Ngưỡng đưa ra viễn kiến cho TQ trong 30 năm tới, cho rằng TQ phải có chí lớn, đã đến lúc TQ phải "thay Trời hành đạo", lãnh đạo thế giới, phải cầm gươm kinh doanh, tận dụng tài nguyên thế giới, Giải phóng quân phải bám sát lợi ích nòng cốt của TQ trên thế giới (hoinhavanvietnam.vn 4/14/09). Đây là hình ảnh của anh thương gia tay xách túi tiền và trên vai có mang theo khẩu súng.

TQ coi các quốc gia xung quanh là sợi dây chuyền trên châu đeo trên cổ của họ, vòng đai chực hầu để TQ khai thác tài nguyên và làm phen đậu, từ Mông Cổ, Bắc Hàn, Việt Nam, Lào, Cam Bốt, Miến Điện, Bangladesh, Pakistan, Sri-Lanka. Họ đã bỏ ra \$1 tỷ đô la để xây hải cảng Hambantota phía Đông Bắc Sri-Lanka, kiểm soát Ấn Độ Dương, thọc vào nách Ấn Độ, tạo quân cảng 2 bên vùng vịnh Bengal từ Sri-Lanka qua Miến Điện (UPI Asia 13/5/09).

Chuyên gia Nga về VN, TS Vladimir Kolotov nhận xét rằng chiến lược dài hạn của TQ rất rõ ràng là kiểm soát vùng Đông Nam Á (ĐNA), ban đầu gián tiếp sau đó trực tiếp, và hàm ý TQ muốn lập chế độ bù nhìn ở VN. TQ hứa hẹn với VN hợp tác khai thác chung ở những vùng biển tranh chấp, nhưng theo ông, hợp tác khai thác là phải cùng đầu tư. Công ty dầu China National Offshore Corp. đã bỏ ra \$30 tỷ đô la để khai thác quanh Trường Sa, VN có bỏ ra được \$10 tỷ hay không? Ông nhận xét là trong lịch sử, mỗi khi TQ mạnh, lần nào cũng là một vấn đề lớn cho VN (BBC 14/5/09 và 23/12/08).

Tuần dương hạm Trịnh Hòa của TQ ghé cảng Đà Nẵng ngày 18/11/08 và Trung Tướng Vũ Xuân Vinh nói trong dịp này là "bán anh em xa, mua láng giềng gần". Với tàu Trịnh Hòa, TQ gởi đến VN một tín hiệu của sự đe dọa, nhắc nhở cho VN rằng Trịnh Hòa (1371-1433) là Thủy Sư Đô đốc thời nhà Minh cường thịnh và xâm lăng VN, đưa đến cuộc khởi nghĩa của anh hùng áo vải Lam Sơn (BBC 18/11/08).

Hiện nay ở TQ, các tờ Đông phương nhật báo, China Daily, website quân sự chính trị "Thiết huyết" ở Bắc Kinh đều có **chủ trương muốn thôn tính VN bằng vũ lực** trong một cuộc chiến tranh cục bộ để mở rộng không gian của mình (lý luận của Phát xít Đức-Ý trước kia), vì VN là hòn đá cản đường sự phát triển của TQ, và tình hình hiện nay là cơ hội lịch sử, cần đánh nhanh. TQ đã giấu khả năng và chần chờ quá lâu, **VN là nước mà TQ cần đánh trước**. TQ cần gấp một chiến thắng để gởi tín hiệu cho thế giới về vị thế cường quốc của mình và khích lệ nhân dân TQ. Họ nói Bộ trưởng Quốc phòng Mỹ Robert Gates ở Hội nghị Đối thoại Shangri-La, Singapore 31/5/09 **đã bật đèn xanh cho TQ** khi nói rằng Mỹ không có quan điểm gì về các tranh chấp chủ quyền tại biển Đông (BBC 2/6 và 11/6/09). Tâm lý này của TQ được phản ánh qua việc họ đồng tình với Nga khi Nga chiếm 2 tỉnh South Ossetia và Abkhazia của Georgia, lập thành 2 nước thân Nga, trong khi thế giới chỉ lên tiếng suông chứ không có một hành động cụ thể nào để bảo vệ Georgia. Liệu rằng với sự hiện diện của TQ ở Tây Nguyên và các vùng có dân tộc

thiếu số để khai thác quặng mỏ, **có ai bảo đảm rằng TQ sẽ không làm như Nga ở Georgia?** Chúng ta còn nhớ vào đầu tháng 8/08 và kéo dài đến tháng 9/08, mạng Sina.com cùng 3 mạng khác ở TQ **đăng kế hoạch cùng bản đồ đánh chiếm VN trong 31 ngày với 310.000 quân hải lục tiến từ Vân Nam, Quảng Tây và Vịnh Bắc Bộ**, dùng hỏa tiễn tầm xa bắn phá 5 ngày đầu để làm tê liệt hóa khả năng truyền thông của VN.

Theo GS Ngô Vĩnh Long ở Đại Học Maine, việc đăng công khai đó có sự nhúng tay của Bắc Kinh, vì thường những thông tin chính quyền ngăn cấm không thể xuất hiện quá 3 ngày. GS Long cho rằng **nếu VN lo sợ thì TQ lấn hơn, nếu mạnh mẽ thì TQ dè dặt**. Các mạng này cho rằng VN là mối đe dọa chủ yếu nhất đối với an ninh TQ, là trở ngại lớn nhất đối với sự trỗi dậy của TQ, là đầu mối và trọng tâm chiến lược của toàn bộ khu vực ĐNA, muốn kiểm soát ĐNA cần chinh phục VN và VN là một cái xương khó nuốt (BBC 8/08). Chủ tịch Quốc hội Nhật, ông Tamisuke Watanuki khi viếng Hà Nội ngày 10/1/2002 đã nói với ông Nguyễn Văn An, Chủ tịch Quốc hội VN lúc bấy giờ là **"mối đe dọa đang nằm ở kề bên"** (Asia Times 1/2/06).

Với chính sách cưỡng bách mỗi gia đình chỉ có một con và văn hóa trọng nam khinh nữ, xã hội TQ hiện nay có khoảng 37 triệu trai thừa và sẽ tăng lên khoảng 40 triệu vào năm 2020 (english.peopledaily.com.cn 10/7/07 và Wikipedia). Tầng lớp này hiện đang bước dần vào hạng tuổi lãnh đạo ở các cấp chính quyền TQ. Nhiều nhà xã hội học lo lắng rằng thành phần này **có tâm lý phiêu lưu**, họ dễ đưa TQ vào con đường mạo hiểm và sẽ tạo bất ổn cho thế giới. Nhìn cách TQ **cư xử trịch thượng đối với VN** trong những năm gần đây thì dù thờ ơ đến đâu chúng ta cũng phải bắt đầu lo lắng. Mặc dù Bộ Chính trị Đảng CSVN đã hết sức một lòng theo chủ trương "nhất biên đảo" (ngã hẳn về một bên thân TQ), nhưng VN càng khiếm nhược nhường nhịn thì TQ càng "được đảng chân lân đảng đầu," càng gia tăng sự lấn áp để bành trướng.

TQ là một quốc gia độc tài toàn diện và đang có tham vọng bá quyền. Trong chế độ độc tài, các lãnh tụ nếu muốn củng cố địa vị lãnh đạo của mình thường lúc nào cũng phải hát giọng cao như Đại Hán, ái quốc, bành trướng không gian sinh tồn, hùng mạnh, đánh Đài Loan, dạy cho VN một bài học, đánh Ấn Độ lấy tỉnh Arunachal Pradesh, để chứng tỏ sức mạnh cường quốc của mình cho thế giới kính sợ v.v. Nếu ai hát giọng thấp thì sẽ bị mất quyền lực ngay. Biến cố Thiên An Môn 1989 đã thể hiện rõ điều này khi những người lãnh đạo ôn hòa muốn thương thảo với sinh viên đều bị hạ bệ. **TQ đang có nhu cầu đánh một trận lấy chiến thắng để thị uy cùng thế giới và họ đã chọn chiến trường đầu tiên là VN**, vì nó hội đủ tất cả mọi điều kiện để TQ chiến thắng dễ dàng, nhanh chóng, **thu được các mối lợi cao như biển Đông, tài nguyên, và mở được cửa ngõ chiến lược để bành trướng xuống vùng ĐNA**. Do đó, **vấn đề đánh VN chỉ là vấn đề thời gian** sớm hay muộn mà thôi. TQ đã gài được cái thế tương quan để VN đi từ một quốc gia có chủ quyền (trước 1991 với sự độc lập tương đối), đến sự liên hệ hợp tác song phương (sau khi thiết lập bang giao 1991 để bắt đầu đi vào con đường chư hầu), rồi trói chặt VN bằng sự liên hệ hợp tác chiến lược toàn diện (sau 2008 và đi vào vòng nô lệ)??.

Việt Nam-Trung Hoa núi liền núi sông liền sông... Đất nước chung nghe tiếng gà gáy cùng (bài hát ở miền Bắc VN trước 1975)

Từ tháng 2/1999 đến 12/2000, TQ ký với tất cả 10 quốc gia ĐNA các thỏa ước khung sườn cộng tác song phương, qua hình thức tuyên bố chung giữa các Bộ trưởng Ngoại giao hay Phó Thủ tướng, chỉ trừ VN là phải có thêm thỏa ước ký bởi 2 Tổng bí thư. Khi ký với các quốc gia khác, TQ đều cho dựa vào các điều khoản luật quốc tế như Hiến chương Liên hiệp quốc và những hiệp ước quốc tế. Riêng VN, thỏa ước 1999 không dựa vào điều khoản luật quốc tế nào cả, thỏa ước năm 2000 thì chỉ dựa vào Hiến chương LHQ và 5 nguyên tắc chung sống hòa bình. Trong việc thực hiện sự cộng tác giữa TQ và các quốc gia khác, TQ chỉ đòi hỏi tổng quát là trao đổi cấp cao. **Riêng VN, thỏa ước 1999 đòi hỏi toàn diện cộng tác từ đảng, chính quyền, các tổ chức quần chúng, các địa phương**. Đối với các quốc gia khác, TQ đòi hỏi họ hỗ trợ TQ một cách chung chung mà thôi. Riêng VN thì hết sức chi tiết và đòi hỏi VN tuyệt đối không bao giờ được phát triển quan hệ chính thức với Đài Loan.

TQ cam kết tôn trọng sự độc lập, chủ quyền và toàn vẹn lãnh thổ với 8 trong 10 quốc gia ĐNA, **trừ VN và Brunei**. TQ hứa tham khảo và cộng tác với các quốc gia ĐNA ở các diễn đàn quốc tế như LHQ, ASEAN, ASEAN+3, **trừ VN**. Về sông Cửu Long, TQ hứa với Lào, Miến Điện, Thái Lan, Cam Bốt là giúp họ phát triển vùng hạ lưu, **trừ VN** (Thayer 25/3/06).

Trong khi VN bị TQ bức hiếp thì các quốc gia khác, dù nhỏ yếu hơn VN như Phillipines, đã **can đảm chống lại TQ** để bảo vệ sự toàn vẹn lãnh thổ của mình. Có thể nói vấn đề tranh chấp Trường Sa trong hai năm qua là vấn đề giữa TQ và Phi, chứ không phải giữa TQ với VN, bởi vì VN chấp nhận thua thiệt và im lặng. Ngày 9/7/07 TQ bắn chết ngư dân VN trong vùng Trường Sa, tàu hải quân BPS-500 của VN có mặt ở đó, nhưng chỉ đứng nhìn (BBC 20/7/07).

Quy ước Ứng xử năm 2002 giữa TQ và các quốc gia ĐNA chỉ là một văn bản có tính cách hứa hẹn không làm phức tạp vấn đề, nó không có tính cách ràng buộc, không có chế tài, không có hải hình rõ rệt vì TQ không chịu để

Hoàng Sa vào, và không bao gồm tất cả các quốc gia tranh chấp vì không có Đài Loan tham dự. TQ đã coi nó như một tờ giấy lộn.

Thỏa hiệp hợp tác địa chấn biển và thăm dò dầu khí chung trong vùng tranh chấp giữa TQ, Phi và VN năm 2005 có hiệu lực 3 năm, đã mãn hạn ngày 30/6/08 và không được gia hạn. Phi đã hủy bỏ năm 2007-08 vì cho rằng TQ bắt nạt, áp lực Quốc Hội Phi đòi thay đổi đường bờ biển căn bản. Đối lập Phi cho là vi hiến và tham nhũng. Phi còn thông qua luật ngày 17/2/09 coi các đảo là “regime islands” thuộc chủ quyền của Phi, **mặc cho TQ phản nộ**. Bà Tổng thống Gloria Arroyo còn cố ý ký thành luật vào ngày tân Đại sứ TQ trình ủy nhiệm thư 10/3/09, chỉ hai ngày sau biển cô tàu Impeccable bị TQ sách nhiễu ở 75 dặm cách đảo Hải Nam. Cố vấn Hội đồng An ninh Quốc gia và Bộ trưởng Quốc phòng Phi đã phản ứng dữ dội về việc TQ đưa tàu Ngư Chính 311 vào vùng Trường Sa. TQ phải dục giọng giải thích đó chỉ là những hoạt động thường lệ v ngày 24/3/09 hứa giải quyết ôn hòa.

Với Mỹ và Phi, TQ chưa dám phản ứng bằng cách gửi tàu chiến hạng nặng. Mỹ tuy có ráo riết theo dõi căn cứ hải quân Tam Á của TQ ở Hải Nam (qua vụ máy bay thám thính EP-3 bị chiến đấu cơ TQ đụng tháng 4/2001 và vụ tàu Impeccable) nhưng cho đến nay lập trường của Mỹ giới hạn vào sự thông thương tự do ở hải phận quốc tế, cách bờ 12 hải lý, và các công ty Mỹ không bị đe dọa khi khai thác hợp pháp trong các vùng đặc quyền kinh tế của phạm vi 200 hải lý hay xa hơn (Jamestown.org> 30/4/09).

Nhật Bản còn mãnh liệt hơn Phi trong việc tranh chấp biển đảo với TQ. Nhật đơn phương tuyên bố vùng đặc quyền kinh tế từ lần chính giữa của đảo Ryukyu và bờ biển TQ, chỉ có Nhật độc quyền khai thác và Nhật **sẽ có hành động trừng phạt nếu TQ vi phạm**. Nhật còn đe dọa TQ không được khai thác gần đường ranh vì có thể rút dầu từ bên phía Nhật ở dưới mặt đất. TQ tuy viện dẫn thêm lục địa của họ kéo dài tới trũng Okinawa, nằm sâu bên trong vùng đặc quyền kinh tế của Nhật, **nhưng TQ không dám có hành động gì**. Luật biển LHQ UNCLOS 1982 về vùng đặc quyền kinh tế thì mơ hồ, trước kia theo thêm lục địa nhưng sau này thì thiên về đường chính giữa, như phán quyết trong vụ tranh chấp Libya-Malta, ngoài ra còn đi theo tỷ lệ của bờ biển. Trong vụ tranh chấp Úc-Nam Dương (East Timor) thì thêm lục địa của Úc chạy đến trũng Timor, có lợi cho Úc. Nhưng sau khi Timor độc lập năm 2002, Timor đòi đường chính giữa và Úc đã tương nhượng, đồng ý là phần giữa trũng và đường chính giữa Timor được chia lợi nhuận trong sự khai thác. Trong việc tranh chấp giữa Nhật-Nam Hàn, hai bên đồng ý là có sự bất đồng và đợi đến năm 2028 sẽ giải quyết, trong hiện tại hai bên khai thác chung phần nằm giữa trũng và đường chính giữa. Cũng như TQ, thêm lục địa Nam Hàn chạy đến trũng Okinawa. Hiện giờ lần ở giữa được LHQ chiếu cố và phương pháp giải quyết tranh chấp thường dùng là “thỏa thuận tạm thời và thực tiễn”. TQ muốn như vậy đối với Nhật nhưng Nhật cương quyết từ chối và TQ không làm gì được. Ngay cả vùng đảo Senkaku (TQ gọi là Diaoyu), TQ và Đài Loan có thể mạnh về lịch sử và thêm lục địa, nhưng Nhật đòi cả 220 hải lý vùng đặc quyền kinh tế tính từ hòn đá phía Đông của Nhật mà họ gọi là đảo Okinotori, vi phạm Điều 212(3) của UNCLOS (Asia Times 1/2/06).

Nhật là một quốc gia đã từng chiếm đóng TQ và là một cường quốc cho nên TQ không dám hiếp đáp. Do đó TQ dòm ngó DNA, nhất là VN là nơi mà TQ dễ bắt nạt. TQ với bản đồ chữ U nộp LHQ chiếm 80% biển Đông, đòi 350 hải lý thay vì 200 như quy ước, diện tích đòi là 3 triệu km², trong khi theo quy ước chỉ là 270 ngàn km² (Strait Times 19/5/09). TQ dùng vũ lực chiếm 7 đảo ở Trường Sa và khoảng 100 giếng khoan dầu mà TQ nói là nằm trong vùng biển của họ với trữ lượng **22.5 tỷ** tấn dầu trong tổng số khoảng 35 tỷ tấn. **Trường Sa còn là một vị trí chiến lược quan trọng**, TQ có 21 trong tổng số 39 đường hàng hải đi qua vùng Trường Sa. Trường Sa nằm ngay trung điểm của chữ S để tiến Đông qua Thái Bình Dương và tiến Tây qua Ấn Độ Dương và TQ coi Trường Sa là lưỡi gươm bén của họ (John Chan, WWSWS.org).

Trong sự liên hệ giữa VN và TQ, có **chủ trương 16 vàng và 4 tốt**:
"Láng giềng hữu nghị – Hợp tác toàn diện – Ổn định lâu dài – Hướng tới tương lai"
và
"Láng giềng tốt – Bạn bè tốt – Đồng chí tốt → Đối tác tốt",

con thuyền VN đã bị Đàng và nhà cầm quyền VN buộc chặt vào con thuyền khổng lồ của TQ. Các câu này rõ ràng là để áp dụng cho VN chứ không phải TQ, nói một cách giản dị là “vì ở cạnh TQ nên **phải cư xử thân thiện với TQ, hoàn toàn vâng theo lời TQ, có như vậy TQ mới cho được yên ổn cầm quyền lâu dài, và TQ đi hướng nào thì VN phải đi theo hướng đó**”, và “đã ở bên cạnh TQ thì **phải làm đàn em ngoan ngoãn, làm đảng viên trung thành, làm nơi cho TQ bán hàng và khai thác tài nguyên**” luôn làm “tốt” để phục vụ quyền lợi TQ ?????

Láng giềng tốt ?: TQ dọn mìn ở vùng biên giới và vùng đèo Hữu Nghị 3 lần, lần thứ I từ 1992-94 lần thứ II từ 1997-99 được coi là lần dọn mìn lớn nhất lịch sử thế giới, và lần thứ III từ 2005. TQ cho biết hàng ngàn mẩu trà đã được trồng năm 1999. Câu hỏi được đặt ra là mìn đó do ai đặt? và

đặt trên đất của ai? Bây giờ có hàng ngàn mẫu trà là đất của TQ (VOA 31/12/08). TQ mang 200.000 quân đánh VN năm 1979, họ chiếm vùng biên giới nước ta, và VN ở thế tự vệ thì làm sao mà VN có thể đặt mìn trên đất TQ được? Chỉ có thể là **TQ trước khi rút quân đã đặt mìn trên đất VN** để phục vụ 2 mục đích:

- a. VN không thể đánh bọc hậu, và vùng đất này không ai có thể sử dụng được cho đến khi mìn được tháo gỡ. Có lẽ chính vì bị **mất đất quá nhiều** cho nên lãnh đạo VN, qua ông TS Nguyễn Hồng Thao của Ban Biên giới Chính phủ VN, đã tìm cách thoái thác không đưa ra bản đồ, viện dẫn rằng có hơn 2.000 cột mốc (theo DPA của Đức, tất cả là 2.333 cột mốc) cũng là hơn 2000 biên bản nên cần có thời gian và phải mất ít nhất 1 năm nữa (BBC 2/1/09). Chúng ta, ai cũng biết rằng với kỹ thuật vệ tinh và GPS ngày nay, chỉ cần mang cell phone có GPS đến cột mốc là vị trí này chính xác xuất hiện trên bản đồ. Lãnh đạo VN đã dúi gạt dân để mua thời gian và tạo quên lãng trong việc nhường lãnh thổ ???.
- b. Trong hơn 3 năm vừa qua, vào mùa đánh cá của ngư dân VN, TQ ra lệnh cấm 2 tháng và năm nay tăng lên 2 tháng rưỡi từ 16/5/09 đến 1/8/09 lấy lý do là để bảo vệ môi trường, mà theo GS Nguyễn Mạnh Hùng nhận xét, là **TQ chiếm từ từ bằng cách tạo tiền lệ, sau một thời gian tiền lệ sẽ trở thành tập tục quốc tế, và sau đó nữa là hoàn toàn của họ, lấy một cách êm thấm. Chính quyền VN thì lạng lạng và thế giới không ai phản đối.** Theo GS Hùng, nếu VN không giữ chặt, **kể cả từ chiến**, những gì mình còn chưa mất, thì TQ sẽ tiếp tục lấy nữa, và điều kiện tiên quyết là lãnh đạo VN phải nhất trí, coi nguy cơ bá quyền của TQ là nguy cơ lớn nhất, trên cả 4 đại nguy cơ mà lãnh đạo VN nêu trong đại hội của họ là tụt hậu, chệch hướng, tham nhũng, và diễn tiến hòa bình (RFA 1/6/09). Nhưng điều này khó thể xảy ra với thành phần lãnh đạo hiện tại.

Lệnh cấm của TQ từ Cạm Ranh trở lên bao phủ một vùng rộng lớn 128.000km² vào mùa biển lặng gió yên đã làm thiệt hại 60% tổng số cá sản xuất hàng năm của ngư dân (BBC 9/6/09). Trả lời yêu cầu của ông Thứ trưởng Ngoại giao VN Hồ Xuân Sơn đến ông Đại sứ TQ Tôn Quốc Tường, ông phát ngôn nhân Tần Cương của TQ cho biết lệnh cấm đánh cá là cần thiết, là biện pháp thông thường và đúng đắn trong vùng lãnh thổ của họ. Báo chí và dư luận ở TQ còn cho là họ làm như vậy và tăng lệnh cấm từ 2 tháng lên 2 tháng rưỡi là để **thăm dò ý chí của VN**, vì VN đã có hành động khiêu khích như lập quận Hoàng Sa, họ cần cảnh báo để VN không đi quá xa, nếu VN có hành động gì thì TQ sẽ ra tay mà không bị mang tiếng là bắt nạt, và “vũ lực đằng sau lời lẽ là điều cần thiết”.

Bạn bè tốt? Tháng 12/2005 TQ đe dọa Công ty dầu Ấn Độ ONGC trong việc hợp tác khai thác với VN ở biển Đông. TQ cũng đe dọa như vậy với Công ty BP của Anh tháng 4/07 khiến BP phải bỏ, và Exxon-Mobil của Mỹ tháng 7/2008. TQ thao diễn quân sự ở TS một tuần từ 16/11/07 và mở tour du lịch cho dân TQ. Ngày 2/12/07 Quốc vụ viện TQ phê chuẩn thành lập huyện Tam Sa để bao gồm Hoàng Sa và Trường Sa. Khi VN tổ chức Hội nghị APEC tháng 1 1/06, TQ cảnh cáo là không được mời Đài Loan tham dự. Trong công tác nhân đạo, tàu bệnh viện USS Peleliu của HK đến cảng Đà Nẵng giữa tháng 7/07 nhưng CSVN không cho lên bờ và không cho dùng trực thăng để di chuyển bệnh nhân vì sợ TQ phật lòng. Cuối tháng 7/07 ông Du Tích Khôn, Chủ tịch Đảng Dân tiến Đài Loan (DPP) đã được lãnh đạo VN cấp visa để viếng thăm VN đầu tháng 8/07 nhưng TQ áp lực và lãnh đạo VN hủy bỏ. DPP coi đó là **“một hành động lạng mạ phi báng”** và **“hết sức bất nhã” của lãnh đạo VN**. Đại sứ VN ở TQ, ông Trần Văn Luật, cuối tháng 8/07 đã bị TQ gọi đến để huấn thị là báo chí VN phải ngưng đăng những tin tức về sản phẩm TQ thiếu chất lượng mà báo chí trên thế giới đang ồn ào loan tin, nếu không thì hàng hóa VN gặp vấn đề tại biên giới. TQ không làm như vậy với đại sứ của các quốc gia Tây phương trong khi báo chí Tây phương ồn ào nhất về việc này.

Lãnh đạo VN đã đồng ý cho ông Thứ Trưởng Ngoại Giao HK John Negroponte công du VN trong chuyến đi giữa tháng 9/08 nhưng lại hủy bỏ vào giờ phút chót với lý do là thời tiết xấu. Ông Carlyle Thayer tiết lộ là các quan chức VN cho ông biết do TQ áp lực, đe dọa sẽ hủy bỏ chuyến đi TQ của ông Phó Thủ tướng Phạm Gia Khiêm (BBC 16/8/07 và 29/9/08).

Qua các sự kiện này thì ta thấy ai tốt với ai?

Bộ Chỉ huy Giám sát hàng hải của TQ nói rằng đối với các hải đảo và biển, TQ phải kiểm soát và quản lý thay vì cứ nói chứng cứ lịch sử. Trung tâm Nghiên cứu chiến lược Đại học Quốc phòng TQ cho rằng TQ phải kiểm soát thường xuyên và lâu dài vì ngoài nguồn cá còn phải **chứng tỏ chủ quyền tối cao**. Trong khi đó lãnh đạo VN cứ **nhai đi lặp lại một cách sáo rỗng về chứng cứ lịch sử và cơ sở pháp lý** mà không có một hành động cụ thể nào cả, kể cả vấn đề tương đối dễ dàng như đưa ra LHQ để đánh động dư luận quốc tế (South China Morning Post (16/4/09).

Về sông Cửu Long, nó là bộ phận cốt lõi trong chu kỳ sinh động của quả địa cầu, sứ mệnh thiêng liêng của nó là bào mòn, chuyển tải và bồi đắp, mang vật chất từ nơi cao để đem về nơi thấp. Tất cả những công trình thủy đập, dù có cao kiến cách mấy cũng làm cho nó mất thăng bằng, làm xáo trộn sự tuần hoàn của quả đất, đóng góp vào sự tuyệt chủng của các sinh vật. Trong lịch sử của quả địa cầu, đã có ít nhất 5 lần đại tuyệt chủng do môi trường biến đổi, và hiện nay có khoảng 400 sinh vật bị tuyệt chủng mỗi ngày (Inquiry into Life, Mader, 12th Ed.).

Sự mất thăng bằng trầm trọng của sông Cửu Long sẽ ảnh hưởng rất lớn tới sự tồn tại của các sinh vật sống ở vùng hạ lưu sông này, nhất là cư dân. Chỉ riêng ở Vân Nam, TQ đã xây 14 đập lớn, dung lượng của một đập Tiểu Loan đã bằng tất cả các hồ chứa ở ĐNA cộng lại. GS Ngô Đình Tuấn, Chủ tịch Hội đồng Khoa học Viện Nghiên cứu nước và Môi trường ĐNA nói rằng **TQ đang “bức tử” sông Cửu Long**. TQ còn lấy nước sông Cửu Long đưa về Trường Giang để bù vào việc họ lấy nước Trường Giang đưa lên mạn Bắc qua việc xây đập Hoàng Hà. Dòng sông đi qua 6 nước, trên nguyên tắc nó là con sông quốc tế và mọi việc phát triển nếu có, phải do cả 6 nước tham dự và quyết định, nhưng TQ không công nhận điều này và tự tiện coi nó là con sông quốc gia, khai thác bất cần hậu quả cho những quốc gia ở hạ nguồn. VN tất nhiên hứng chịu những hậu quả nặng nề nhất vì là nước ở phía cuối dòng sông (BBC 3/6/09).

Đồng chí tốt?: Trong chuyến viếng thăm Hà Nội ngày 13/6/09, ông Lý Nguyên Triều, Ủy viên Bộ Chính trị, Bí thư Ban Bí thư, và Trưởng ban Tổ chức Đảng Cộng sản TQ đã ký thỏa thuận với ông Nông Đức Mạnh để đào tạo cán bộ cho VN giai đoạn 2009-2015. Trong hệ thống đảng CS, ai cũng biết người Trưởng ban Tổ chức Đảng là người đầy uy quyền trong vấn đề sắp xếp nhân sự. Một ông Trưởng ban Tổ chức Đảng CS TQ đến VN và CSVN cam kết để họ đào tạo nhân sự cho cán bộ đảng mình trong 6 năm tới, **cho họ cái quyền đào tạo và sắp đặt nhân sự lâu dài, cho ta thấy rõ sự lệ thuộc của Đảng CSVN vào Đảng CSTQ lớn như thế nào**. Trong khi đó thì ông Mạnh hết lời ca ngợi quan hệ 2 bên được nâng lên “tầm cao mới” và hứa sẽ “làm hết sức mình” (BBC 13/6/09). Đây là “tầm cao” Bắc thuộc của quan hệ hợp tác chiến lược toàn diện mà CSVN vừa nâng cấp năm 2008.

Bà Bầy Vân, vợ ông Lê Duẩn, trả lời phỏng vấn của ông Xuân Hồng đài BBC vào tháng 8/08 nói rằng “TQ lấy cái thế là trước kia ông **Phạm Văn Đồng có ký một văn bản cho phép TQ quản lý ở Hoàng Sa** vì ‘ngụy’ đã đóng ở đó”. Đại biểu Quốc hội, ông Dương Trung Quốc hôm 28/5/09 phát biểu trước diễn đàn Quốc hội rằng **“bài học lịch sử cho thấy, chỉ một sai sót của Chính phủ, dân tộc phải chịu đựng hậu quả lâu dài”**. Ông nói tuy ngoại giao, quốc phòng quan trọng, nhưng **quan trọng hơn hết là lòng yêu nước và tinh thần quyết tử** của người dân cho sự quyết sinh của tổ quốc. TQ đã mặc nhiên coi Hoàng Sa và vùng biển chung quanh là của họ và chỉ trích VN tiền hậu bất nhất, đã nhường Hoàng Sa cho TQ trước đây sao bây giờ lại đòi. Ông Tần Cương đã nói nhiều lần “VN phản đối là thiếu cơ sở, vì là hoạt động bình thường trong vùng lãnh hải TQ. Tây Sa (Hoàng Sa) và vùng nước kế cận là chủ quyền của TQ không thể chối cãi, và tranh chấp về vùng này giữa TQ và VN là hoàn toàn không có”; “VN có những tuyên bố khác nhau trong những thời điểm lịch sử khác nhau” (BBC 27/11/07 và 9/12/08).

Đối tác tốt?: Tháng 4/09 ông Thủ Tướng Dũng đi Hải Nam, Quảng Đông, hết lòng ca ngợi TQ, hết lòng đề cao việc thực hiện 2 đại lộ vành đai, trả lời tờ Đại công báo ở Hong Kong rằng phát triển quan hệ với TQ là “chủ trương nhất quán và ưu tiên hàng đầu” của chính sách đối ngoại VN, nói rằng “năm 2008 nâng quan hệ song phương lên quan hệ hợp tác chiến lược toàn diện. Trong khi đó thì thống kê của Bộ Lao động, Thương binh và Xã hội VN cho biết có **75.000 lao động nước ngoài làm việc ở VN (con số thực sự có lẽ cao hơn nhiều)** và trong đó hơn 37% là bất hợp pháp, **chủ yếu là người TQ**. Trong khi đó thất nghiệp tại VN gia tăng mà theo TS Nguyễn Quang A của Viện nghiên cứu IDS ở Hà Nội, nó tạo ra một vấn đề xã hội nghiêm trọng vì có những việc trong khả năng mà người VN không được làm. Để xoa dịu sự bất mãn của dân chúng, tháng 4/09 ông Dũng yêu cầu Bộ Lao động cứu xét và ngày 25/5/09 bà Bộ Trưởng Bộ LĐ Nguyễn Thị Kim Ngân nói Bộ LĐ không có trách nhiệm, đổ lỗi là do các chính quyền địa phương rồi... dứt đuôi ở đó.

Ký giả David Pilling, báo Financial Times, nhận xét rằng bauxit là món quà triều cống của lãnh đạo VN cho TQ và VN là nước bị TQ ép nhiều nhất. **Triều cống bằng tài nguyên thiên nhiên và công ăn việc làm của dân chúng là những cống phẩm mới của thời đại**. Do đó chúng ta không lấy làm ngạc nhiên khi ông Phó Thủ tướng Nguyễn Sinh Hùng cả vú lấp miệng em trong Quốc hội ngày 12/6/09 là ý kiến “ngày càng đồng thuận”, “chủ trương nhất quán của Đảng và Nhà Nước” và ông Chủ tịch Quốc hội Nguyễn Phú Trọng nói nên tránh “ảnh hưởng xấu đến quan hệ ngoại giao”.

Trong khi **lãnh đạo VN quy lụy TQ**, thì lòng ái quốc của mọi tầng lớp quần chúng đã vượt qua sự sợ hãi. Đông đảo các khoa học gia và trí thức đã cất cao tiếng nói của mình như các ông Nguyễn Huệ Chi, Phạm Toàn, Nguyễn Thế Hùng. TS Luật Cù Huy Hà Vũ đã can đảm kiện Thủ tướng VN ngày 11/6/09. Các cựu tướng Võ Nguyên Giáp, Đồng Sỹ Nguyên, đương kim Thiếu tướng công an Lê Văn Cương đã mạnh mẽ lên tiếng bảo vệ Tây Nguyên (RFA 5/6/09, BBC 28/5 và 14/6/09).

Giữa tháng 5/09 người VN ngỡ ngàng về mạng vietnamchina.gov.vn của chính quyền VN, mà luật về Internet của thế giới quy định cái đuôi gov.vn là của chính quyền VN, do chính quyền VN độc quyền chủ quản, vì nó tiêu biểu cho độc lập, chủ quyền và sự quản lý đất nước. Cái máy computer chủ phải đặt ở trong nước, nhưng trang mạng này lại có máy chủ đặt ở TQ, muốn thay đổi gì, VN phải sử dụng công hàm ngoại giao để xin phép, và nội dung

lại tuyên truyền cho sự bành trướng biển Đông của TQ, như ông Trần Cường tuyên bố chủ quyền không thể chối cãi của TQ ở Tây Sa và Nam Sa (tức Hoàng Sa và Trường Sa). Mạng này đã được chính lãnh đạo chớp bu 2 nước là các ông Nông Đức Mạnh, Nguyễn Minh Triết, Hồ Cẩm Đào, Trương Đình Tuyển, Bạc Hy Lai khai trương ở Hà Nội ngày 16/11/06. Lãnh đạo VN đã vi phạm luật Internet quốc tế và Điều 88 bộ Luật Hình sự CSVN về tội “Tuyên truyền chống Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam”!!! Công An thay vì bắt họ lại cố ý bắt làm sang những người đã nhiệt tình bảo vệ VN – họ tìm cách lái sự quan tâm của quần chúng vào vấn đề nhân quyền, vì nó ít nguy hiểm cho chế độ hơn là vấn đề bảo vệ quyền lợi quốc gia dân tộc.

Rừng núi đang tay nối lại biển xa (nhạc Trịnh Công Sơn)

Tây Nguyên và Hoàng Sa-Trường Sa **đang đang tay réo gọi dân tộc Việt Nam ra sức giữ gìn nối lại**. Đây là một thách thức lớn lao của thế kỷ khi dân tộc đang ở trong hai gọng kìm của TQ và nhà cầm quyền VN. Đó là chưa nói đến các cường quốc khác sẵn sàng thủ lợi, thương lượng trên đầu dân tộc VN. Sau ngoại giao bóng bàn tháng 4/1971, Hoa Kỳ và TQ trở nên thân thiện hơn để chống Liên Xô, tạo điều kiện cho HK rút quân trong những năm sau đó qua chương trình “Việt Nam hóa chiến tranh”. HK đã trả ơn này cho TQ bằng cách **để hải quân HK đứng nhìn TQ đánh chiếm Hoàng Sa từ tay Việt Nam Cộng hòa** tháng 1/1974. Sau khi ông Đặng Tiểu Bình viếng HK vào tháng 1/1979 thì tháng 2/79 TQ mang 200.000 quân đánh VN. Chuyên gia Nga Sergei Blagov nói với BBC (14/5/09) nhân vụ Nga bán 6 tàu ngầm cho VN là Nga coi trọng quan hệ chính trị, kinh tế, quân sự với TQ hơn VN. HK đang thiếu nợ TQ tính đến tháng 4/09 là 763.5 tỷ đô la thì **làm sao HK có thể bênh vực VN được nếu TQ tấn công VN?** TQ chỉ cần đòi nợ là kinh tế HK sẽ bị hất hơi (treas.gov/tic/mfh.txt).

Nhiều người hy vọng rằng tàu khảo sát hải dương của HK, USNS Bruce Heezen, ngày 11/6/09 bắt đầu hoạt động ở vùng biển VN để tìm kiếm quân nhân HK mất tích trong chiến tranh là một lý do để hải quân HK giúp VN bảo vệ biển Đông. Nhưng ông Đại Sứ HK ở VN, Michael Michalak, trả lời phỏng vấn (VOA 15/6/09) cho biết hoàn toàn là một vấn đề nhân đạo, đã được bàn thảo 3, 4 năm trước đây và đây là lần thứ hai chứ không phải lần đầu.

Điều này cho ta thấy là **vấn đề an nguy của VN phải do chính người VN hy sinh bảo vệ**. Ngày xưa ông cha ta chỉ dựa vào sức mạnh của toàn dân để đánh Tàu giành độc lập. Trong khi ở Cao Miên các lãnh đạo của họ tranh ngôi, cầu viện Xiêm La và VN, mỗi lần như vậy là một vài tỉnh của Miên bị mất. Sức mạnh quần chúng đã được chứng tỏ một cách rõ rệt qua sự thành công của các cuộc cách mạng ôn hòa ở nhiều nơi trên thế giới. Bởi vì bao giờ thì “lòng bảo vệ quốc gia dân tộc của dân chúng cũng là chính nghĩa sáng ngời” (BBC 18/6/09). Dân tộc Việt Nam có bị khuất phục hay không? Câu trả lời đã có từ hai thiên niên kỷ nay: tuyệt đối không! **Chỉ cần Đảng cầm quyền đừng đánh mất lương tri, kìm kẹp dân tộc** đến mức hoàn toàn suy kiệt, khiến cho tiềm năng của 84 triệu con người không còn sức để mà quật khởi nữa, và đành phải cam tâm làm một thứ anh em với Miên Điện, với Bắc Hàn. Chỉ cần có thế, con rồng ngủ trong lòng dân tộc sẽ vùng lên. Bất kỳ ai trong chúng ta cũng thấy lý đương nhiên như thế.

Minh Hoàng *
biên tập HC Mạng Bauxite Việt Nam

* Kỹ sư Minh Hoàng thuộc một gia đình cách mạng, có các anh trai là liệt sĩ, không tham gia bất kỳ tổ chức ngoài luồng nào.